

K·MEO

CONFESSIÓ EN EXCLUSIVA DEL MECÀNIC AJUSTADOR DE BOEING

Un avió de Boeing perd bous i esqueselles en ple vol

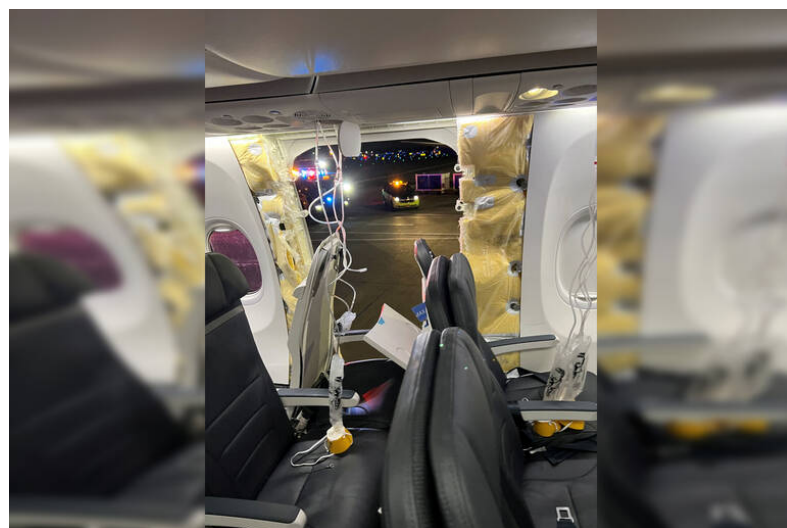
I a qui no se li desenrosquen els cargols? Ja pots burxar ja, que a la llarga la femella empeny i el cargol surt del forat i a fer punyetes. I per què no havia de passar amb els avions? No es pensin, la tècnica és la mateixa, forat, cargol, femella i voltes de tornavís. A Boeing funcionem així, res de maquinaria elèctrica, artesanía pura.

De tota manera, els he de confessar una cosa, jo no treballo per Boeing, (des d'una vegada que em van perdre una maleta els tinc una mania que no vegis) la meua empresa és Air Bus. I la feina, apart de caragolar, és boicotejar. M'encanta boicotejar i és fàcil. Tres voltes de tornavís diuen les instruccions doncs en fas dues i a veure que passa. D'altra banda treballant per dues empreses tens doble sou.

Vostès diran, que atemptar contra la seguretat de dos-cents passatgers no està bé. Ximpleries. Per una finestra de més o de menys els avions no cauen. Els entra vent, això sí i fred també, però no cauen.

Les empreses aeronàutiques són molt curoses en aquest sentit. Ni desitgen ni els interessa l'assassinat múltiple. El que intenten és espantar als viatgers amb baixades de pressió, portes que s'obren, ales que fan figa o motors que s'espatllen a ple vol. Sense voler, el passatger quan passa un ensurt d'aquests pensa immediatament amb la Verge Maria i després en no tornar a volar amb la companyia que ho estan fent. Pura competència industrial... o guerra.

La rivalitat entre Boeing i l'Air Bus

europèu ve de lluny, del noranta. Els americans com sempre, volien quedar-se amb el mercat europeu que feia figa i aleshores Europa va muntar una mena de selecció nacional. Una peça d'aquí, una altra d'allà i apa, a volar. I va resultar que volaven.

Des d'aleshores –malgrat acords oficials i encaixades de mans– es fan la punyeta. Amèrica ajuda a Boeing, Europa a Air Bus i les companyies van tirant... o volant i guanyant fortunes.

És veritat, a vegades massa cargol fluix ha provocat alguna tragèdia, però què signifiquen uns quants passatgers davant el progrés de les línies aèries?

GARSA PROSTÀTICA

GRIFOLS ES DESSAGNA

Caiguda lliure de Grifols a la borsa

Fosc. El procés financer que ha deixat a Grifols a la pota dels cavalls, no sembla, a primera vista, massa transparent.

La imatge que fins ara tenia l'empresa farmacèutica era de solidesa, amb productes i tècnics reconeguts mantenint-se al capdavant del sector des de pràcticament la seva fundació a principis del segle XX. Sense anar massa lluny, els EEUU sempre han estat més pendents de l'enfortiment de Grifols que de la caiguda de Trump. Tot això s'ha desplomat al igual que el valor borsari de l'empresa, en una setmana. De moment, la rèplica de Grifols no ha fet cap afecte al mercat, com si d'ells, després d'anys immaculats, no se'ls cregués ningú.

Sospitós. Gotham, l'empresa que ha denunciat les finances de Grifols, és una mena d'auditoria internacional que –diuen– treballen per la transparència econòmica. De fet, Gotham, fiscalitza a les empreses que vol sense tenir contracte amb elles i no se sap de quina manera

aconsegueix informació privilegiada dels números de les diverses entitats que investiga. El que sorprèn una mica, si és que el diner ens pot ja sorprendre, és que Gotham sovint és accionista de les empreses –segons ells– sospitoses. En el cas de Grifols, per exemple, Gotham era accionista i una setmana abans de denunciar a la farmacèutica, es va vendre les accions. L'advocacia en peus afirma que l'operació no és il·legal, convindrem però que massa moral tampoc ho sembla.

Fins ara, ni a favor ni en contra de Grifols. No ens deixarem tallar una mà per ells, però un núvol de sospita sí que plana sobre la denuncia.

Elucubracions. Grifols és una empresa catalana sense gaire mestissatge. La família Grifols s'ha perpetuat en el comandament de l'empresa de manera discreta. Si per alguna cosa

se'ls distingeix és pel tracte respectuós envers la seva plantilla. Poques o cap protesta dels treballadors en tots aquests anys. Sous i feines ajustades a cànons de justícia social. Potser també Grifols és reconeguda per la seva no bel·ligerant però constant catalanitat –aquí comencen les elucubracions– potser un mínim decantament a l'esquerra del mapa polític espanyol i una subtil simpatia pel procés independentista.

I ens diem nosaltres, paranoics com som: tindrà això alguna relació amb la denuncia de Gotham?